

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

## Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je nasiljavati pisma.

## Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

## Bokopisi

dopisov se ne vračajo

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

## Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

## Za oglase

se plačuje od čveterostolpne petiti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

## Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

## GORICA

## † Grof Leksa Aehrenthal.

Kar je bilo po zadnjih časniških poročilih pričakovati, se je tudi zgodilo: grof Aehrenthal, naš minister za zunanje zadeve, je prominul v soboto zvečer, 17. II., okoli 10 ure. Vsa zdravniška veda ni zmogla ničesar več in življenje tega velikega diplomata je viselo zadnje dni še na nitki. Še par dni pred smrtjo je upal, da okreva, da mu bo bolje, a kmalu nato je nastopila agonija in sledila je smrt. Rojen je bil grof Aehrenthal l. 1854. Kot avstrijski delegat je bil na večjih evropskih dvorih; minister zunanjih zadev je postal leta 1906 kot naslednik Goluchowskega. — Kot minister je prinesel v avstrijsko zunanjo politiko nekoliko več življenja in njegov režim se je bistveno odlikoval od njegovega prednika, ki je plaval v nekem nerazumljivem mrtvilu. Kot diplomat je znal nastopiti pot inicijative in to tudi zagovarjati, kar je pokazal večkrat s svojimi ekspozicijami v delegacijah. Naša zunanja politika je pod Aehrenthalom na vsak način pridobila, četudi bi si želeli to in ono drugače. Sicer je ves evropski položaj v zadnjih letih tako zamotan in nejasen — pojavljajo se vedno tako kritični momenti, da je res treba velike moči in ostrega očesa, ako kdo hoče vse to obvladati. Nekatere stvari se tudi Aehrenthalu niso posrečile, to je treba seveda priznati. V letu 1908 smo prebili aneksijsko krizo, ki ni bila za Avstrijo lahka. — Tu je Aehrenthal bil na vsak način prenašel; diplomatično takrat ta stvar še ni bila zrela, četudi smo imeli dovolj vojaštva na razpolago. Diplomatični krogi drugih držav niso bili o tem činu dovolj zgodaj informirani in tako nas je stala aneksija brez potrebe še lepe milijončke. Na vsak način pa je to dejstvo za Avstrijo velikanskega pomena, kajti vsak količkaj politično misleč človek mora priznati, da je Balkan za nas eminentne politične in trgovske važnosti. Mi stojimo Balkanu na pragu, dogodki tam doli so v naši neposredni bližini in zato je potrebno, da imamo v Bosni trdna tla. Da smo jih nekoliko predrago pla-

čali, to je seveda bridka resnica. Sicer pa se moramo ozirati tudi na dejstvo, kakšna politična anarhija in zmešnjava vlada na Balkanu. Tam pač ni z anektiranjem kar tako, kajti z dolgim premišljevanjem se v takih slučajih doseže malo, tu je bilo treba hitrega, odločnega koraka. In še nekaj se je v zadnjem času očitalo pogostokrat pokojnemu Aehrenthalu: njega prevelika zaupljivost proti tuji diplomaciji, posebno italijanski. Sicer se da tudi tukaj njegov nastop nekoliko opravičiti: Res je, da se godi za italijansko - avstrijsko mejo marsikaj, kar bi se ne smelo. Na videz mali dogodki se odigravajo v Italiji, a so za ljudsko razpoloženje velikega pomena. Laška vlada sicer to in ono dementira, a to je le pesek v oči. Sedaj pa pomislimo, kakšno stališče ima naš zunanji minister. On mora videti le uradne, oficijelne izjave, vse drugo zaniško skoraj ne sme eksistirati. Italijanska vlada nekaj dementira, ergo se to — ni zgodilo. Priznati mora vsak, da je bilo Aehrenthalovo in bo tudi njegovih naslednikov stališče v tem oziru skrajno otežkočeno. Italija je naša zaveznica in po tem se moramo ravnati. Da so to stališče vojaški in drugi krogi Aehrenthalu zamerili, je seveda lahko umeti. Tem se ni treba toliko ozirati na zavezniške zahteve, ti nastopajo lahko svobodneje. Sicer pa je dobil Aehrenthal malo pred svojo smrtjo Najvišje zaupanje v njegovo politiko in njegove mirovne tendence. Aehrenthal leži na parah, njegov naslednik grof Leopold Berchtold je že zasedel svoje mesto. Novi zunanji minister je rojen leta 1863. Bil je več let poslanik v Parizu, Londonu in Peterburgu, kjer se je seznanil temeljito tudi z ruskim jezikom, kar mu po znanju češčine ni bilo ravno težko. Poročen je z madžarsko grofico Karoly in je eden najbogatejših avstrijskih aristokratov. Politično je konservativnega mišljenja in njegova politika bo na zunaj gotovo nekoliko poduplivo Aehrenthalove, ker je Berchtold služil skoraj ves čas kot diplomat pod njim. Kakor se poroča, bo značilna za politično smer novega ministra zunanjih zadev mirovna politika in pa zblizanje z Rusijo.

## Trgovsko - obrtno društvo za Goriško.

(Iz mesta.)

V zadnjem času se je mnogo pisalo o našem prekristnem »Trgovsko-obrtnem društvu za Goriško«. Pisale so se reči, ki bi bile sposobne eventualno zasejati prepir v društvo. Namen pisca teh vrstic ni, odgovarjati niti enemu niti drugemu člankarju, ker se to, čemer se je pisalo, ne tiče društva, marveč le posameznih oseb; in če imajo te osebe kaj med seboj, naj se poravnajo izven društva. —

Namen teh vrstic je povedati širši javnosti, kako je naše društvo nastalo, kako se je od leta do leta razvijalo — in kako med tem tudi — spalo.

»Trgovsko-obrtno društvo za Goriško« je bilo ustanovljeno okrog leta 1901. Takrat so bili povabili tedanji rodoljubi v Gorico nekoga mladeniča z namenom, da bi organiziral društvo. Ta mladenič se je bil nekaj učil, tudi govoriti je znal lepo, a s samim govorjenjem, brez intenzivnega dela, se društva ni dalo spraviti na noge, zato je nekaj mesecev po svojem prihodu zopet odšel iz Gorice.

Od tega časa pa do okolu leta 1906. nam ni znano drugega nego, da je društvo obstajalo po imenu.

Okolu leta 1906. je oživelo zanimanje zopet za društvo. Na tedanjem občnem zboru sta bila izvoljena v odbor društva med drugimi tudi gg. Medved in Kopač. Prvi je postal predsednik društva, drugi pa tajnik. Ta dva gospoda sta pokazala, zakaj imamo prav za prav taka društva in kaj je njihov namen. Organizirala sta trgovske tečaje, oskrbovala redno funkcijo pisarne in nabirala članov in prispevkov društvu v toliki meri, da sta ob zaključku društvenega leta prepustila novemu odboru dobro organizirano društvo in okrog 1000 kron gotovine v blagajni, kar se ni zgodilo niti preje niti pozneje nikoli več.

Ker je ta vseh bodel v oči druge, ki bi bili tudi radi kaj veljali, se je pričela agitacija proti omenjenima dvema gospodoma, češ, da hočeta zanesti v društvo »klerikalno« politiko, zato sta

izjavila, da izvolitve v odbor ne sprejmeta več.

Pričela se je nova doba. Izvojen je bil nov odbor. Le-ta je pridobil pri raznih denarnih zavodih stalnih podpor društvu. Najelo se je uradnika in se ga dobro plačevalo. Tudi ta gospod je imel govorniške talente in polnil zapisnike sej z najrazličnejšimi, lepo donečimi narodno - gospodarskimi frazami, a vspeha ni bilo. Edina zasluga tega odbora je bila, da je zopet organiziral trgovske tečaje. Posegel je bil tudi v volilni boj za »Trgovsko in obrtno zbornico«, a brezuspešno, ker se je zagrešilo formalno napako pri oddaji glasovnic. Kljub vsem bogatim podporam, ki jih je dobivalo društvo od strani denarnih zavodov, ni bilo od tega odbora, ki je ob vstopu toliko obetal, pričakovane vspeha.

Nato je nastalo zopet skoraj triletno životarjenje društva.

Še-le početkom leta 1911., ko je stopil nov odbor na čelo društvu, se je pričelo nekoliko gibati v društvu.

Temu gibanju je sledilo drugo gibanje, ki se je porodilo med trgovskimi pomočniki, katerih je v Gorici okrog 40. Duša temu drugemu gibanju je bil g. Julko Kovačič. Ker se doslej trgovskim pomočnikom ni hotelo dati v odboru zastopstva, so le-ti nameravali pristopiti h »Trgovskemu društvu «Merkur« v Ljubljani», ali pa osnovati si lastno društvo, katerega namen bi bil, varovati njihove stanovske interese. Po prizadevanju g. Medveda, katerega so naprosili pomoči, so pristopili tudi trgovski pomočniki k društvu, s pogojem, da dobijo primerno zastopstvo tudi v odboru. Sad tega gibanja je bil, da so se ob prizadevanju g. Medveda poklicali pod pokroviteljstvom društva v življenje zopet trgovski tečaji za knjigovodstvo, italijanščino in nemščino, ki se vrše v »Šol. Domu«, kateri trajajo še danes in katere obiskuje po 8 ur na teden okrog 90 učencev in učenk.

Pred kratkem se je vršil občni zbor. Zanimanje je bilo veliko; občnega zbora se je vdeležilo 65 oseb kar se do sedaj še ni nobenkrat zgodilo.

Iz poročila, ki smo ga slišali, posnemamo, da je imel društveni odbor

CHARLES DICKENS:

## Oliver Twist.

Poslovenil Oton Zupančič. Ljubljana, Schwentner 1911.

Oliver Twist gotovo ni najboljšo delo slavnega angleškega romanopisca Dickens-a,\*) a gotovo eno najbolj znanih. Bodisi mlad ali odrasčen, vsak čita to povest, to križevno pot malega Oliverja z živim zanimanjem. Kakor sem že enkrat na tem mestu omenil, je bil Dickens skozi in skozi realist in sicer realist v pravem pomenu te besede, ne psevd — laži realist, ki vidi na svetu le gnjusobo, hudobijo, slaboto in nemoralnost. Da so tudi te stvari, tega ne bo nihče tajil, a da ni nič drugega, to pa ni resnica. Dobro in slabo je bilo vedno na svetu in bode; in skoro ga ni hudobneža, ki bi ne imel kake dobre poteze na sebi. Če kdo tedaj hoče biti realist, nam mora pokazati svet in človeka, kakoršen je in ne kakor si ga on misli. Ruski pisatelji so bili veliki realisti, a

\*) Životopis glej „Gorica“, dne 6. II. 1912

niso vlačili gnoja v literaturo; tega posla so se lotili nekateri Francozje in kmalu je postala ta struja kaj močna. Tudi pri nas se je prelilo svoj čas nekoliko kapelj — črnila v tem boju; hujšega ni bilo; danes se za tiste »moderne« noben resen človek ne briga.

Dickens zna pisati in opisati resnično, zanimivo, privlačno. Sam na sebi skromen dogodek o malem Twistu nam napreduje v obširno povest, v kateri opisuje tudi takratne nezdrave razmere na Angleškem. Vse pa je tako zanimivo orisano, da z veseljem čitamo povest do konca, ukladu njeni obširnosti 479tih strani. Od rojstva spremljamo malega fantiča v mestno ubožnico, kjer trpi že dokaj drugih njemu enakih nesrečnežev. Zapuščen je, sam je, mati mu umre na porodu, za očeta se ne ve in tako ravnajo z njim trdo in krivično. Ker je lačen, prosi še malo kaše in iz te »predrznosti« spoznajo, da »tega fanta čakajo vislice« (str. 16.) Od gospodarja grobarja uide Oliver pozneje neko jutro in pride v London. Med tatove in razbojnike zaide, med najhujšo londonsko sodrgo. Jud Fagin ga dobi v oblast in

ga pripravlja za tatinsko rokodelstvo. Beg se dečku sicer posreči, a vlove ga zopet in sedaj mora z njimi krasti. Vilo na deželi hočejo oropati, a se jim ne posreči. Oliver je ranjen in pride tako dobrim ljudem v roke, ki ga vzgoje in skrbe zanj kot za svojega. A lastni njegov brat ga začne radi dedščine zalezovati, hoče ga odstraniti, pa se mu vendar ne posreči. Tam med to sodrgo, med to brezvestno družbo je živel tudi deklé, Nancy po imenu, kateremu se je vzbudila vest in jo privedla do najboljšanja. Ne more se sicer iztrgati iz teh razmer, a opozori dečkove dobrotnike na nevarnost, ki preti otroku. Bridko je poplašala to svojo dobrosrčnost, razbojnik Bill ji razbije v svoji divjosti črepinjo. Počasi se dogodki odmotajo. Oliver pride do svoje dedščine, žid in njegova tatinska družba po večini na vislice. Po velikih zaprekah so Oliver in njegovi prijatelji prišli do mirnega, srečnega življenja. »Rekel sem že — pravi pisatelj — da so bili resnično srečni; in brez udane ljubezni, brez človekoljubja in hvaležnosti do Bitja, katerega zapoved je Milost in katerega naj-

višja lastnost je Ljubezen do vsega, kar diha, ni mogoče doseči resnične sreče.« (str. 478.)

Dickens je v slikanju svojih povesti večkrat satiričen, zbadljiv, posebno, kjer omenja neumestne, krivične socialne razmere na Angleškem. Nikjer sicer ne pravi, naj jih odpravijo, a ta glas je občinstvo vendar slišalo in razumelo in tako je Dickens kot pisatelj večkrat postal velikega, socialnega pomena. Včasih je tudi humorist, a njegov humor ni brzskrben, votel, ampak izzvemil rad v ono bridko pesem, ki jo opeva njegova satira. Opisuje nam ubožnico na deželi, riše nam glavno mesto ob Temzi, pelje nas med tatove in razbojnike, z njim sedimo po londonskih beznicah in skrivnih, zakotnih luknjah: Povsod je isti Dickens, zanimiv pripovedovalec, a tudi odkrivalec krvavih ran, ki kličejo po zbolšanju.

Prevod je lep in gladek, oblika solidna in primerna. Gotovo bo knjiga našla kakor drugod tudi med našim občinstvom dosti hvaležnih čitateljev.



okrog 20 sej, da je posegel sporazumno z združenim narodnim odborom v volilno borbo za »Trgovsko in obrtno zbornico«, in topot ne brez uspeha, ker so se po prizadevanju društva in narodnega odbora razkrile nepravilnosti na strani vladajoče italijanske večine, kar je dalo povod, da je vlada volitve odložila do tja, da se odstranijo vse nepravilnosti — in da se bojo končno enkrat le vendar vršile pošteno in nepristransko volitve v »Trgovsko in obrtno zbornico« v Gorici.

Pri tem občnem zboru je povdarjal gospod Medved, kaj bi se vse dalo in moralo izvesti od strani društva za koristi in procvit trgovskega in obrtnega stanu v deželi. Predlagal je tudi, naj bi društvo naročilo svojim članom »Trgovski Vestnik«, ker je to edini slovenski strokovni list te vrste. Ker je pa pri članarini 6 kron letno ta ideja neizvedljiva, za povišanje članarine pa ni bilo pravega razpoloženja, bo naloga prihodnjega odbora, da najde kak modus vivendi, da dobijo člani to glasilo, če že ne za nepovišano članarino, vsaj po nižani ceni. —

Nato naznani predsednik, da se vršijo volitve novega odbora in pretrga zborovanje za 10 minut.

Skušalo se je, ker sta bili dve listi doseči sporazum za volitvi z vsklikom, a ni šlo. Glasovalo se je po listkih.

Izvoljeni so bili v odbor gospodje, katerih imena smo že svoj čas objavili.

Prisotni so sprejeli listo novoizvoljenega odbora z navdušenjem na znaenje. —

Imena novih odbornikov so porok, da je prišlo društvo po tolikih letih v dobre roke. Pričakujemo, da se bo razvijalo in procvitalo — v kar pomozi Bog.

## Dopisi.

**Sempas.** Krčma in šola, cesta in policija se je zvezala proti kmetu in je zmagala. Vršila se je dne 16. in 17. februarja, pretečeni petek in sobota volite starešinstva. Županstvo je poklicalo k temu vršitku vladnega komisarja in orožnike, ker je slutilo, da bo boj vroč. Javno znano je bilo, da se bo prosta volja volivcem vpregla v jarem združenih struj, katere se izražajo pod naslovi krčma, šola, cesta in stražar. Ni se pa naprej moglo vedeti, da čez ta zvarjeni gulaž pride polivka brez plačila. Še le konec volitve po razglasu izvoljencev se je izvedelo in javno razglasilo, da zgoraj v prvem stavku imenovani činitelji so pač pod globo stotakov se že naprej zavezali za določenega prihodnjega župana in tajnika. Vsled te pogodbe in s pomočjo sklada izviraajočega iz te pogodbe in baje iz še nekega drugega sklada iz mesta so nastale vezi, ki so zastopnike krčme, šole, ceste in policije združile v skupni nastop proti kmetu. Pomanjkanje zavednosti in vabljuvost polnih litrov na mizah v liberalnih krčmah, je tudi pomagalo prosto voljo volivcev vpreči v jarem združenih struj. V tretjem in drugem razredu so združene sile žele popoln uspeh; v prvem razredu je pa prišlo vseh šest kandidatov v klobuk in zreb je razdelil tri sem, tri tja, vsaki stranki polovico mož.

Začasno je kocka padla, ni pa še gotovo, da bodo novi možje ogrevali starašinske stole. Prav razumljivo je, da zgoraj imenovana pogodba napravi razdor mej sopogojniki. Obstojajo pa še drugi razlogi, ki so možni vplivati na nepriznanje izvolitve novih starešin.

Da je bilo zanimanje za volitev veliko je dokaz to, da so hoteli volitve se deležiti tudi »Amerikanci«, da je prišel k volitvi prvič z danim pooblastilam in drugič osebno vpokojeni c. k. profesor iz Kopra in njegov brat železniški inženir iz Gorice gg. Karol in Rok Zbuelz. Razlogi so pa nanesli, da najviša inteligenca ni mogla oddati svojih glasov. Na volišče so pripeljali v kočiji tudi 92letnega Antona Fornazarič, ki je oddal

svoj glas za liberalce pa dodal mili glas: »Ne pozabimo Boga« in potočil solzo kesanja.

## Politični pregled.

### Državni zbor

je sklican za dan 5. marca.

### † Grof Aehrenthal.

V soboto ob 9. uri in tri četrt je umrl minister za zunanje zadeve grof Aehrenthal.

Istega dne je cesar z lastnoročnim pismom ugodil prošnji ministra za demisijo. V tem pismu izraža cesar svoje neomejeno zaupanje do pokojnega ter se mu v toplih besedah zahvaljuje za njegovo uspešno delovanje v težavnih dneh. Z istim pismom mu je cesar podelil briljante k velikemu križu reda Sv. Štefana.

### Pogreb grofa Aehrenthal.

Na cesarjevo povelje se bode vršil pogreb grofa Aehrenthal z največjo svečanostjo ter bo organiziran od cesarskega dvora. V četrtek ob 2. uri popoldne se bo vršilo v cerkvi sv. Mihaela cerkveno opravilo. Ob 2. uri in en četrt se bo dvignila krsta iz palače zunanega ministerstva, od koder se jo prepelje na dvornem mrtvaškem vozu na državni kolodvor. Od tu se prepelje v Doxan, kjer bo položena v družinsko rakev. Včeraj je bilo dovoljeno kropljenje javnosti od 2. do 5. ure popoldne.

### Aehrenthalov naslednik.

Za naslednika ministra Aehrenthala je cesar v soboto imenoval poslanika v disponibiliteti grofa Leopold Berchtold pl. Ungarschitz, katerega je včeraj ob 1/2 11. uri zaprisegel.

### Minister skupnih financ baron Burian — demisioniral.

Minister skupnih financ baron Burian je demisioniral. Cesar demisije še ni sprejel.

### Primorski namestnik

princ Hohenlohe bo imenovan za skupnega finančnega ministra namesto Buriana. Kdo bo namestnik v Trstu, se z gotovostjo ne ve še.

### Jezikovna naredba grofa Stürgkha.

»Prager Tagblatt« poroča z Dunaja, da namerava Stürgkhov kabinet v svrhu pospešitve sporazuma v jezikovnih sporih v avstr. kronovinah izdati jezikovno naredbo, ki bo vsebovala poleg splošnih določil tudi izrednim razmeram primerna podrobna določila.

### Češko - nemška sprava

na Češkem je šla skoro gotovo po vodi. Dolgo so se posvetovali delegatje te in one stranke, velike debate so se vršile, a konec vsega tega političnega razburjenja je kot navadno negativen in pokazati ni nikakega uspeha. To je navaden konec vseh teh pogajanj. Dolgi govori, ko pa pride do faktov, nastane ogorčenje in vsega je konec. Predlagana je bila narodna delitev deželnega odbora, a proti temu so ostro nastopili češki radikalci. Dr. Schreiner je imel sejo z nemškimi poslanci in tudi tam kaže vedno na slabše, četudi se stalno povdarja, da mora priti do sporazuma še preden se skliče državni zbor. Kako se bo to zgodilo, o tem seveda ni govora.

### Na Ogerskem

prihaja zmešnjava za zmešnjavo na dnevni red. Khuen je gotovo zdrsal v zadnjem času ene podplate med Dunajem in Budimpešto, a dosegel bo težko kaj. Doma ga čaka hud parlamentarni hren — obstrukcija. Justhova stranka hoče napeti v tem slučaju vse strune in pomočnica ji je stranka Kossuthovcev. Vsa pogajanja so bila kot udarec v vodo in skoro gotovo bo sledila zaključitev ogerske zbornice.

### Demonstracije v Sarajevem.

Zaradi vladnih nasilstev na Hrvaškem se je vršila v nedeljo v Sarajevem hrupna demonstracija. Na trgu pred ka-

toliško stolnico so se ob 6. uri zvečer zbrali demonstranti ter zapeli domovinsko pesem. Policija je nato potegnila sablje ter hotela razgnati množico. Padlo je nekaj strelcev iz revolverjev in tudi kamenje je letalo proti policiji. Vmes je moralo poseči tudi vojaštvo, ki je konečno napravilo red in mir. Aretiranih je mnogo oseb. Ranjena sta en reder in en turški dijak.

## Domače in razne vesti.

**Smrtna kosa.** Sinoči ponoči je umrla v Gorici gospa Antonijeta Hočev ar, soproga gosp. Jankota Hočev arja, davčnega kontrolorja v pokoju. Blaga pokojnica, ki je bila uzorna mati in najboljša gospodinja je bolehalo že delj časa in je dočakala starost 61 let. Pogreb zemeljskih ostankov dobre pokojnice se bo vršil jutri, v sredo ob 4 1/2 uri popoldne iz hiše žalosti v ulici Ascoli št. 29 na domače pokopališče. Dobri pokojnici naj sveti večna luč. Spoštovani družini Hočev arjevi, zlasti hudo udarjenemu g. Jankotu naše najiskrenejše sožalje!

**Smrtna kosa.** Včeraj popoldne ob 2. uri je umrl v Gorici po eden in pol mesečnem bolehanju g. Ivan Dougan, posestnik. Pokojnik je bil star 72 let ter oče g. sodnega svetnika Ivana Dougana v Trstu in Franjota Dougan železniškega uradnika v Gorici, Ane Dougan, učiteljice v »Malem Domu« ter Josipine Dougan omožene Hodnik. Bil je občespoštovan in priljubljen gospod. Pogreb se bo vršil jutri v sredo izpred hiše žalosti v ulici Morelli. Truplo se blagoslovi v cerkvi sv. Ignacija v Gorici ter se potem prepelje na štandrezko pokopališče. Svetila mu večna luč. Preostalim naše sožalje!

**Župan v Volčah umrl.** Umrl je v petek zvečer 16. t. m. v Volčah župan g. France Pitamic po kratki bolezni. — Pogreb je bil v nedeljo pop., katerega se je udeležilo veliko ljudstva iz Volč in iz Tolmina, da izkažejo pokojniku zadnjo čast; pevski zbor pod vodstvom organista Andreja Majnik je ob odprtem grobu zapel nagrobnico »Blagor mu...« — Pokojnik je komaj dovršil 59. leto svoje starosti. Bil je dober in varčen gospodar, kot župan delaven in požrtvovalen. Njegovih nadaljnih vrlin in mi treba naštevati, saj kažejo dovolj dejstva, kako ga je ljudstvo čislalo in mu zaupal. Bil je predsednik »kat. sl. iz društva v Volčah«, predsednik nadzorstva »kmečke hranilnice in posojilnice« in cerkveni ključar. Ostal bo v blagem spominu.

**Iz politične službe.** Provizorični okrajni komisar pri okrajnem glavarstvu v Gorici g. Evgen Zupančič je imenovan definitivnim okrajnim komisarjem.

**Himen.** V nedeljo dne 18. t. m. se je poročil tukaj gospod Dr. Lipe Černe, c. kr. auskultant iz Tomaja z gospodično Olgo Kuštrin-ovo, hčerko tukajšnjega trgovca. — Obilo sreče!

**Odlikovanje.** Nj. Veličanstvo cesar je z Najvišjim odlokom z dne 4. t. m. podelil slovenskemu pisatelju, profesorju na tukajšnjem izobraževališču za učitelje g. dr. Fran Kosu o priliki njegovega umirovljenja naslov šolskega svetnika. Čestitamo!

**Protestni shod** goriških Slovencev proti novemu občinskemu volilnemu redu za mesto Gorico, ki se je vršil minulo nedeljo v dvorani »Central« je privabil mnogo slovenskih meščanov. — Dvorana je bila skoraj polna. Shod je otvoril podpredsednik združenega narodnega odbora g. dr. P. Medvedek ter pozdravil obilno zbrane navzoče in pojasnil, zakaj se je sklical današnji shod. Potem so nastopili razni govorniki, ki so šibali od magistratovcev skrpučani volilni red, ki bi Slovincem za vedno zaprl vrata v mestni svet. — Glasno odobravanje je bilo dokaz, da so se zborovalci strinjali z izvajanji govornikov, na kar je bila prečitana resolucija:

Goriški občani, zbrani na javnem protestnem shodu v nedeljo 18. februarja 1912. v dvorani »Central«:

protestirajo najodločneje proti volilnemu redu in statutu za mesto Gorico v obliki, kakor je bil predložen deželnemu zboru;

izražajo skrajno ogorčenje, da skuša zastop mesta Gorice pod predtvezo četrtega volilnega razreda utesniti in prikrajšati občanom volilno pravico in svobodo;

pozivljajo c. kr. vlado, da vkrene vse potrebno v varstvo ljudskih pravic in volilne svobode;

polagajo na srce deželnim poslancem posebno slovenskim, da zastavijo ves svoj vpliv ter zabranijo, da postane načrt zakon;

poudarjajo, da je edino pravična ona volilna preosnova, ki ne pozna volilne pluralitete, ter temelji na proporcionalnem sistemu;

zahtevajo energično, da se vpelje volilni red, ki odgovarja kolikor največ demokratičnim načelom;

pozivljajo slov. deželne poslance, ki se ne udeležujejo sej deželnega zbora, da vstopijo v deželni zbor in da pomagajo preprečiti vsprejetje tega volilnega reda.

K tej resoluciji se je oglasil za besedo dr. Franko ter svetoval, naj se konec resolucije, ki govori o tem, naj bi vstopili slovenski poslanci, ki se sej deželnega zbora ne udeležujejo, v deželni zbor, izpustil. To naj se stori iz razlogov, ki so slovenski javnosti deloma znani, deloma pa se bodo šele naznanili. Sicer pa je rekel, da je čisto vseeno, če gredo oni v deželni zbor ali ne. Preprečijo sprejetje tega volilnega reda v deželnem zboru tudi le sedanj, od večine slovenskega ljudstva izvoljeni deželni poslanci, ki se udeležujejo sej deželnega zbora, in njemu se mu zdi, da ravno zaradi tega niso prišli oni poslanci, ki se udeležujejo sej deželnega zbora, na današnje zborovanje, ker so prepričani, da z novim volilnim redom, katerega so predložili magistratovci deželnemu zboru, ne bo nič. On je prepričan do dna svoje duše, da poslanci Slovenske Ljudske Stranke bodo preprečili vsprejetje tega občinskega volilnega reda za mesto Gorica.

Vsled teh pojasnil se je izpustil zadnji del resolucije.

Lepo vspeli shod se je nato zaključil ob 12. uri dopoldne.

**Ali je res?** V »Prim. Listu« je bilo pred nekaj časom čitati dopis iz Škrbine, v katerem je bilo rečeno, da so pri plesu, katerega je priredil škrbinski »Sokol«, svirali učiteljiščniki iz Gorice. Ker se na dotični dopis ni reagiralo z nobene strani, je smatrati to za resnico. Če je to resnica, si usojamo vprašati pristojne činitelje, ali je dovoljeno dijakom učiteljiščnikom svirati pri javnih plesih? In če to ni dovoljeno, ali mislijo kaj ukreniti, da se to ne bo več ponavljalo?

**Prvi šolski semester** je na splošno izpadel na vseh goriških šolah slabo. Učitelji tožijo, da se mladina malo uči in preveč zabava. Ko prinesejo učenci ali učenke ob semestru slaba spričevala pa ne manjka zabavljanja proti učiteljem. Potuhe dajati učencem in učenkam se ne sme, pa najsi bodi odraslim ali nedoraslim. Tak greh je zagrešila zadnja »Soča«, ki je vesela, da je naša mladina taka in napada profesorja, češ, da je dal slabe rede. Čimbolj bomo napadali profesorje šol. mladini na ljubo, tim manj bo le-ta znala in bo velik križ starišem! Mladina, h knjigi, ako se hočeš naučiti toliko, da si priskrbiš za stara leta par veselih ur!

**Shod zaupnikov Slovenske Ljudske Stranke** se bode vršil v Gorici v četrtek dne 29. februarja v velik dvorani »Central«, na kar že sedaj opozarjamo naše pristaše in somišljenike. Zborovanje bo velevažno, zato ne bo smel manjkati nihče izmed zaupnikov iz cele naše dežele. Velevažen bo ta shod za celi slovenski del naše dežele, kajti na njem se bode podala bilanca o dosedanjem



strankinem delovanju in se bode seveda tudi razpravljalo o bodočem delovanju stranke.

**Srebrna poroka.** Včeraj dne 19. t. m. sta praznovala v družinskem krogu srebrno poroko g. Ivan Simčič, veleposelnik, uradnik na »Montu« in blagajnik veteranskega društva in njegova gospa Alojzija. O tej priliki sta darovala 5 K kapucinski cerkvi in 5 K cerkvi srca Jezusovega. — Bog ju živi še mnogo let.

**Še enkrat o slabem časopisju.** — V raju se je bil preoblekel satan v maškaro — kačo; dandanes se oblači v papir — slabe knjige in časnike, da ga ne spoznajo tako hitro. Gledé svojega namena pa je vedno isti; skrb mu je, da bi ljudstvo pogubil.

O tem je bil povedal znani P. Abel Dunajčanom lepo priliko. Vi Dunajčani — pravi — ste bolj bedasti kot podgane. Te požrejo strup (arsenik), ki ga jim ljudje nastavijo in poginejo. Vi tudi jeste pičo iz slabih časnikov in hitite v pogubo. Toda vi še plačate ta strup se svojim denarjem, podgane pa tega ne storijo. In zato ste še bolj.... Morda velja to tudi za druge, ne le za Dunajčane?

**Občinske poti** so v mnogih krajih v deželi jako slabo oskrbovane. Vzrok: nemarnost nekaterih županstev in pa pomanjkanje denarja. V mnogih krajih pa stavijo tudi cestni odbori na starešinstva nevsprejemljive zahteve, ko se gre za to, da bi to in to cesto vsprejel cestni odbor v svojo oskrbo. Potreben bi bil v takih slučajih temeljit dogovor med deželnim odborom, cestnimi odbori in dotičnimi županstvi.

**Mraz v železničnih vozovih južno železnice na progi Trst-Kormin.** Pišejo nam: Znano je, da železnični vozovi iz Italije vozijo čez Kormin in Gorico do Trsta. To se godi posebno pri brzovlakih. Ti laški vozovi pa so pozimi zelo mrzli in nihče ne mara voziti se v njih. Nimajo namreč cevi, ki bi razgrevala kupeje. Že mnogo godrnjanja in pritožb se je slišalo zaradi tega. V dneh hudega mraza je v teh vozovih ravno tako mraz kakor n. pr. na Velikih Rojajh. Nič manj. Zaradi tega je neobhodno potrebno, da se ti vozovi odpravijo s te črte, kajti če so Lahii vročekrvni — posebno sedaj ob času tripolitanske vojske — smo mi pa »zmrznjaki«, ki se kaj radi grejemo v času mraza. Pa saj to vendar ne gre, da bo človek zmrzaval v železniškem kupeju!

**Cesta iz Rubij do Zdravščine** je potrebna poprave in razširjenja. Čas bi bil, da bi se s širjenjem te ceste že začelo. To želijo posebno naši ljudje, ker vozijo po tej cesti močno naložene vove stelje iz Furlanije.

**Fracija Petovlje,** nekdanj slovenska, je postala popolnoma furlanska. Še pred 10 leti ni bilo tam nobenega Furlana, zdaj pa so vsi, razun ene družine. Tako se pomika furlanščina proti Rubijam. Kaj bi bilo, ako bi se skušali pritegniti k sovodenjskemu županstvu vsaj Boškini, ki spadajo sedaj pod zagrajsko županstvo?

**Soča** dela ogromno škodo posebno tam, kjer se izliva Vipava vanjo. Mnogo rodovitnega sveta je odnesla s seboj. Brambena dela so tam nujno potrebna.

**Cena goveji živini je padla,** a meso pri naših mesarjih je še vedno tako drago kakor poprej.

**Brez vsakoršnih sredstev** sta se prijavila pri goriški policiji Oton Matern iz Spama na Bavarskem in Josip Webber iz Badena. Spremili so ju domov prisilnim potom.

**Vojaški zrakoplovec** je kaj lepo plaval — zdelo se je pod nebesnim obokom — minuli petek. Visoko tam gori v zraku je plaval, gotovo par tisoč metrov nad nami. Kot mal tiček se je zdel.

**Dnes** ob 11. uri zvečer se bode dalo se zvonom znamenje, da se začne 40-danski post.

**Pustnega korza** danes v Gorici ni. Nekaj šem se podi po ulicah, katere pa bi morala policija spraviti tja, kamor spadajo. Tudi boj s konfeturjo je šibak.

**Od cesarja pomiloščeni** so bili v zadnjem času trije kaznjenci, zaprti v kaznilnici v Gradišču in sicer: Ivan Tantin iz Trsta, ki je bil obsojen na 6 let ječe zaradi uboja. Kazen bi dostal koncem tega meseca. Josip Kosec s Kranjskega, ki je bil obsojen na 8 let ječe zaradi uboja. Kazen bi dostal koncem decembra t. l. Pavel Makovec s Kranjskega, ki je bil obsojen na 6 let ječe zaradi težke telesne poškodbe. Kazen bi dostal v septembru t. l.

**Posledice pretepa.** Svoj čas smo poročali, da je lansko leto na prvi praznik velikonočni utonil nek vojak dragonec v Vipavi v Mirnu. Vnel da se je pretep med vojniki in drugimi mladeniči, ki se je potem zanesel tudi na Peč. Uže nekaj časa se je opazalo, da nek 40letni Jožef Batistič iz Peči, že kaznovan, znan po svojem ne preveč lepem obnašanju je kahal jezico na Maličevu družino ravnotam ne ve se zakaj. Zato je sklenil, da Maličevi družini mora kaj napraviti. Porabil je to priliko in brez nobenega vzroka zasadil nož v stegno 22-letnemu Leopoldu Maliču, čuvaju na železnici. Ranil ga je tako hudo, da še sedaj ne more lahko hoditi in seveda tudi službe ne opravljati. Zaradi tega ga je seveda državno pravdnistvo tožilo in te dni se je moral Batistič zagovarjati pred goriško okrožno sodnico zaradi težke telesne poškodbe. Napadalca Batističa je zagovarjal dr. Tuma, ranjenega Maliča pa dr. Pavletič. Ključanih je bilo več prič, ki so povečini potrdile Maličevo izpovedanje. Sicer je bil obtožen tudi napadeni Malič, češ, da je še le potem, ko ga je Batistič že ranil, vrigel dva kamna za Batističem. — Sodni dvor je Maliča oprostil, Batističa pa obsodil na 8 mesecev težke ječe z enim postom na mesec.

**Nesreča.** V Štanjelu je v nedeljo zvečer zapustil gostilno Nabergoja 48-letni posestnik Jožef Jamšek. Domov grede je ne ve se kako padel v 6 m globoko jamo na »sejmišču«, kjer kopljejo nov vodnjak. Revez je celo noč ostal onesveščen v jami, dokler ga ni včeraj zjutraj zagledala neka žena, ki je slučajno pogledala v jamo. Potegnili so ga iz jame ter videli, da ima večjo krvavečo rano na glavi. Bil je brez zavesti. — Prepeljali so ga v goriško bolnišnico usmiljenih bratov, kjer so rekli, da je malo upanja, da ozdravi. Ponesrečenec ima ženo in 9 nepreskrbljenih otrok. — Najmlajši ima komaj 7 mesecev.

Danes se je njegovo stanje obrnilo na boljše.

**Samomor?** V nedeljo okoli poludne je prišla v mestno kopel neka neznana okoli 50 let stara gospa ter želela eno kopel. Ker je ni bilo dolgo časa iz kopelji je službujoči nastavljenec začel trkati na vrata. Ker se ni že omenjena gospa oglasila je s silo odprl vrata in v kopalnici so našli neznano gospo zadušeno v polnem koritu vode. Koj so pozvali zdravnika, ki pa je prišedši konstatiral smrt. Kdo je ta ženska se do sedaj ne ve. Tudi se ne ve, ali si je sama končala življenje, ali je le po nesreči utonila.

**Tatvina.** V četrtek ponoči so neznani zlikovci odnesli z natakarske mize v restavraciji »Central« 6 K ter deset srebrnih žlic za kavo. Skupna škoda znaša 25 K.

**Nesreča.** V petek je pri prižiganju neke mine dobil težke poškodbe na desnih roki delavec Josip Bregant. Prepeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico usmiljenih bratov.

**Padel je** z 5 metrov visokega zida na tla pri zgradbi pijonirske vojašnice na Rojajh Matija Saidl ter se močno poškodoval na levem ušesu in drugod po životu. Danes so ga prepeljali v goriško bolnišnico.

**Nesreča.** Minulo soboto popoldne je s še precejšnjo naglico vozil na kolesu po Tržaški cesti proti mestu mehanik Josip Hlede, ki je delal pri vojaških hangarjih na Velikih rojajh. Blizu mesta pa je z nasprotne strani prikolesaril drug kolesar, ki se je s tako silo zaletel v mehanika Hlede, da se je le-ta zgrudil na tla in obležal na cesti hudo ranjen. Mimoidoči vojaški avtomobil se je ustavil in vojniki so nesrečneža spravili v avtomobil in ga peljali v bolnišnico. Njegovo stanje je sicer nevarno, a ne brezupno.

**Štrajk v Tržiču.** O tem štrajku se nam poroča: V soboto je vodstvo ladjedelnice izplačevalo delavcem zaslužek prejšnjih dni. Delavstvo je v velikih trumah obšlo tržiške ulice in pevalo socialistične pesmi. Gostilne so bile polne delavstva, ki je pilo cel dan. Pred udom v ladjedelnico je bilo nastavljeno orožništvo. Vsega orožništva je bilo 36 mož. Delavstvo je tu in tam orožnike nadlegovalo, kar je le-to ignoriralo. — Slišali so se klici nasproti orožnikom: »Kaj tako malo vas je? Kdo vas je sem poslal?« itd.

Zahteve delavstva so bile te - le: Delavstvo zahteva, da se delavni čas zniža za četrt ure. Zahtevajo delavni urnik kakor je v ladjedelnicah v Trstu in v Pulju. Tam se dela namreč 9 ur in sicer od 7. ure zjutraj do poludne in od pol ene popoldne do pol pete ure zvečer. Vodstvo ladjedelnice je odgovorilo, da privoli v to, da se bo delalo v ladjedelnici četrt ure manj, a da se bo ta četrt ure odtegnil pri plači. Delavci seveda tega niso sprejeli, kajti oni zahtevajo, da se delavni čas skrči dnevno za četrt ure, plače pa morajo ostati iste.

Delavci v ladjedelnici niso vsi organizirani. Pravijo, da organiziranih je le polovica. Seveda se je organiziranim delavcem pridružilo tudi vse neorganizirano delavstvo. — Imeli so te dni več shodov. Posredovalo je baje tudi tamošnje okrajno glavarstvo, da bi se spor rešil, kajti škoda na strani delavstva in na strani vodstva ladjedelnice je velika. —

Z včerajšnjim dnem je bil štrajk zahtevam delavstva.

**Matica Hrvaška** naznanja, da je njen poverjenik g. Srečko Jurdana, učitelj, Via Morelli št. 6. Vse tozadevne stvari naj se blagovolijo nasloviti na gorenji naslov.

**Vojaško stražo na Travniku** je sramotil nek Jožef Grapulin iz Št. Petra. Zato se bo zagovarjal pred sodnikom.

**Napredek Slovencev na Koroškem.** Občina Št. Danijel v pliberškem okraju ter občina Strojna dobila z velikonočno šolo z izključno slovenskim jezikom. To so dosegli tamošnji Slovenci še - le po dolgoletnem in odločnem boju proti usiljevanju nemških oziroma utrakviističnih šol.

**Pred 50 leti.** — Cesar med slovenskimi vojniki. Ravnokar je minilo 50 let,

odkar so slovenski vojniki v Borgoforti, na meji piemonteški pred cesarjem defilirali. Cesar je klical slovenskim vojniki v slovenskem jeziku: »Dobro Slovenci!« in zopet drugič »Prav dobro Slovenci!« Slovenske vojake je hvala cesarjeva v milem materinem jeziku silno navdušila in ganila do solz.

**Olajšanje pri vojaški službi.** Mero-dajni krogi so sklenili, da sprejmejo v brambno reformo olajšave za tiste, ki bolehajo na pelagri.

**Zelo umestno!** Občinski svet v Benetkah je sklenil, da se z ozirom na mednarodni promet kaznuje vsako preklinjevanje, prepiranje in vpitje na cestah.

## Droblinice.

**Velike goljufije pri armadnih dobavah v Italiji.** Pri dobavah za armado v Tripolisu so prišli na sled velikim škandalom in goljufijam, 5 častnikov je dobilo povelje, da so na razpolago vojaški oblasti.

**Ljudski hotel v Budimpešti.** V soboto je mestna uprava v Budimpešti otvorila na novo zgradeni ljudski hotel. Ta hotel ima tri nadstropja. V II. in III. nadstropju se oddajajo sobe po 3.60 K do 4.80 K na teden. Prebivalci teh sob dobivajo za 60 vin. kosilo ali večerjo. Izventega imajo za mal denar knjižnico, bolniško sobo in kopalnico na razpolago.

## Gospodarske vesti.

**Zasajajmo vrbe!** Pri nas na Goriškem razlikujemo vrbo od beke. Prvo imenujemo ono vrbo, ki se lomi, drugo pa ono, ki se ne lomi. Botanično pa sta si obe rastlini prav sorodni in v drugih krajih ju imenujejo s skupnim slovenskim imenom: vrba. Ko to pišemo, ne mislimo pa lomljive vrbe, marveč ono, ki ji pravimo mi navadno beka.

Te vrbe postajajo pri nas vedno bolj redke in zato dražje. Deloma so nam zadnja leta usahnile, deloma pa smo jih pri obnovi vinogradov iztrebili. Ker jih pa v vinorodnih krajih neobhodno potrebujemo, da ž njimi trte vezemo, zato pogledjmo mi nekoliko, kako je pridelovati vrbe. V mnogih naših krajih je svet za vrbo jako ugoden in tam bi se zamoglo pridelovati vrbo tudi za košarstvo. Žal, da je pri nas še mnogo praznega sveta osobito ob Soči, Idrici, Vipavi in drugih rekah, kjer bi donasale vrbe lahko velike dohodke s tem, da bi se šibe prodajale košarjem ali pa tudi vinogradnikom.

Najboljša zemlja za vrbo je ona, ki ima dovolj vlage. Zato vidimo, da raste vrba osobito ob rekah in potokih. Vendar pa ji stoječa voda ne prija. Za krepko raščo mora biti namreč v zemlji dovolj zraka, v stoječi vodi pa tega ni. Da bo rastla vrba v dobri zemlji boljše, nego v slabi, to je samo ob sebi razumljivo. Vendar pa vspeva v peščenem



Tužnim in potrjim srcem naznanjamo, da je naša nepozabna soproga oziroma mati, gospa

### Antonijeta Hočevnar roj. Fermeglia

po daljši, mučni boleznii previdena s svetimi zakramenti za umirajoče sinoči mirno v Gospodu zaspala.

Zemski ostanki predrage ranjke se bodo prenesli v sredo, dne 21. februarja t. l. ob 4 $\frac{1}{2}$  uri pop. iz hiše žalosti, ulica Ascoli št. 29, na tukajšnje pokopališče, kjer se polož. k večnemu počitku.

V Gorici, dne 20. februarja 1912.

Janko, c. kr. kontrolor v p. soprog.

Milan, Danilo, Mirko, sinovi.

Olga, hči.



svetu ob rekah na sploh še dovolj dobro. —

Zemljišče je treba pred nasadom dovolj globoko zrahljati, bodisi da ga prekopamo ali preoramo. Navadno zadostuje globokost kopanja, oziroma oranja 40 do 50 cm. Kjer nimamo rigolnih plugov, ki orjejo tudi nad 50 cm globoko, uporabljamo lahko navadni plug, za katerim se rahlja spodnja plast s podzemnim plugom. Lahko pa se zrahlja spodnja zemlja tudi z ročnim orodjem, kar stane seveda nekoliko več.

Ako je zemlja mokrotna in bi preobila stoječa voda vrbam škodovala, treba je zemljišče ob enem s kopanjem tudi razmakati. V ta namen je napraviti potrebne jarke, ki so lahko pokriti ali pa odkriti, po katerih se odteka preobila voda.

Vrbe bodemo zasajali navadno meseca februarja ali marca in sicer je uporabljati v ta namen enoletne kose debelih šib, katere razrežemo na dolgost približno 30 do 40 cm. Te vrbine potaknjence zataknejo v zemljo kakih 20 do 30 cm in sicer pokoncu. Lahko napravimo prej s kolom ali z železnim drogom luknjo, v katero zarijemo potaknjence.

Pri nas se vzgajajo vrbe navadno v veliko, posamezno drevo. Vrbin šibe dobivajo tu mnogo zraka, svetlobe in gorkote. Zato se močno razkošajo. Nekatere šibe postanejo vsled tega jako debele, zato so za večnjo trt, še manj pa za pletenje navadnih košev neprimerne. Kvečemu se dajo rabiti taki debeli poganki za napravo listnih in gnojnih košev. (Konec pride.)

## Pozor tamburaška in pevska društva!

Naročajte za prireditve vaših zabav na novo izšle šaljive igrokaze, šaljive skladbe s spremljanjem tamburic in glasovirja ter nove tamburaške partiture Stahuljaka, Hruze, Farkasa, Machača itd. pri prvi izdelovalnici tamburic I. Stjepušin, Sisek.

Odlikovani  
fotografski atelje  
**A. JERKIČ,**  
GORICA, Gosposka ulica šte. 7  
priporoča  
se svojim cenjenim sorojakom  
najtopleje.

# Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici  
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji  
kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,  
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

## ZAHVALA.

Vsem, ki so nam povodom prebitke izgube našega preljubega soproga, očeta tasta in deda, gospoda

# IVANA TREBŠE,

gostilničarja in mesarja

izrazili srčno sočutje, ter počastili dragega pokojnika s svojim spremstvom k večnemu počitku, izrekamo našo iskreno zahvalo. Osobito pa se zahvaljujemo g. kuratu za tolažilne besede, g. nadučitelju s šolsko mladino in slav. gasilnemu društvu za spremstvo pri pogrebu, gg. pevkam in pevcem za tolažilno petje ter sorodnikom, prijateljem in znancem za pomoč in tolažbo.

Na Srpenici, 15. februarja 1912.

**Žalujoči ostali.**

## JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in zlatar v Gorici ulica Morelli 12  
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. C enike gratis franko na dom.



**Loterijske številke.**  
3. februarja.

Dunaj . . . . .	34	29	60	48	25
Gradec . . . . .	15	71	60	11	69

## Iv. Znidarčič & dr.

stav. tvrdka

v GORICI VIA MATTIOLI.

Izdeluje vsakovrtno načrte, stat. račune, sprejema stavbinska dela vseh vrst, izdeluje tudi Westfal.-strobe patent. v vseh avstrijskih mestih št. 27221. Izdeluje enodružinske hiše po sistemu votli blok, ki je najtrpežnejše zidovje, ki vzdržuje suha stanovanja, z vedno isto temperaturo. Ceneje kakor vsi drugi sistemi.

# ALTENA

je

**najboljša znamka**

## „dvokoles“

francoskega sistema.

## Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta  
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 3/3 od 3—12 metrov dolge in 3/3 od 3—12 colov debele.

Kupujte! le pri tvrdki Kupujte!

# Kerševani & Čuk

GORICA — Stolni trg šte. 9 — (Plazza Duomo)





ker ta vam nudi le najboljše in najceneje šivalne stroje, dvokolesa, puške, samokrese, »Gramofonov« in plošče, vsakovrstno kmetijsko orodje, slamoreznice, stiskalnice, drozgalnice (stroje za — mastenje grozdje) orala, brane itd., itd. —

„Original Victoria“ šivalni stroji so pripravljeni za umetno vezanje in krpanje, imajo lahki tek, šivajo naprej in nazaj. Original Victoria šivalni so napravljeni z dvema gasovama za hitri in počasni tek, so po 20 letni rabi še vedno brezšumni. Z „Original Victoria“ stroji se napravi v eni minuti od 2000 do 3000 ubodov (štihov). Za „Originalni Victoria“ šivalne stroje jamčimo 10 let.

Trvdka **KERŠEVANI & ČUK**, opazarja cenj. kolesarje, da ima kolesa raznih tovarn, kakor Puch, Styria, Waffennrad, Dürkopp ter domače izdelke. ||

Vsak kolesar, kateri kupi pri tvrdki Kerševani & Čuk dvokolo, dobi solidno in pošteno postrežbo in si je objednem tudi prihranil najmanj K 30, ker tvrdka ne vračuna provizije zastopnikov ali posredovalcev. Vsled tega je pri tvrdki Kerševani in Čuk po ceni blago.

Tvrdba **KERŠEVANI & ČUK** daje tudi na mesečne obroke. Ceniki se razpošiljajo zastoj in franko.

Velika zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrijonov itd. Mehanična delavnica. Poliranje z električno gonilno šilo, ter emajljanje dvokoles na plin.

**Kolesarjem v korist!** Kdor hoče staro dvokolo obnoviti naj ga takoj pošlje emajlirati ki stane K 6, v različnih barvah K 8 pri

## BATJEL-U

Gorica,  
STOLNA ULICA 2-4.

Mehanična delavnica.  
Prodaja tudi na obroke.





Ceniki pošlino prosto.

Velika izbira že rabljenih dvokoles in vsakovrstnih strojev.

## Ivan Bednarik

priporoča svojo

# knjigoveznicu

v GORICI

ulica della Croce šte. 6.

Ustanovljena leta 1810. — — — Ustanovljena leta 1810.

## Najstarejša slovenska tovarna paramentov

# Josef Neškudla Olumuc

priporoča sledeče predmete po jako zmernih cenah: paramente, baldahine, zastave, cerkveno opravo, z ognjem pozlačene kelihe, monštrance, ciborije, svetilke, lustre, luči, križeve poti. Stari paramenti se dobro popravljajo. Za uboge cerkve precejšnji popust.

Gene brez konkurence in 30% nižje kot drugod.

Pošilja cenike na zahtevo brezplačno in pošlino prosto.